

— Ὅχι! ὅχι! ὑπὲρ τοῦτο ἄλλα μᾶλλον παθεῖν.

Τὸ ἐνέχυρον τὸ μέγα, ὃ τιμῆς θεσαυρὸς τοῦ
Τὸ σκελεθρῶμα ὑπῆρχεν, ἡ μοῖρα τοῦ πατρὸς του!

Καὶ ὁ εὐσεβὴς Ῥαμέσσης ἀφοῦ ἔθηκεν εἰς μῆμα
Ἐκ τῶν δανειστῶν λυτρώσας τὰ καλὸν καὶ αὐτὴν κτῆμα,
Τῇ ἐπαύριον ἐφάνη ῥάβδον πτωχικὴν κρατῶν,
Καὶ τὸν ἄρτον εἰς τοὺς δρομοὺς τῆς Αἰγύπτου ἐπαίτων.

Ι. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ.

Σημείωσις τοῦ ποιητοῦ. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐτιρί-
χευον, ὡς γνωστὸν, τὰ σώματα τῶν θνόντων,
διατηροῦντες ταῦτα ἀλώβητα πρὸς τὴν μέλλουσαν
ἀναβίωσιν. Ὀλιγώτερον ἴσως γνωστὸν εἶναι ὅτι αἱ
μοῖραι αὐταὶ ἐδίδοντο παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ
ὡς ἐνέχυρα ἢ παρακαταθήκαι εἰς δανειστάς. Ἦτο
δὲ αὕτη ἡ ἀσφαλεστάτη τῶν ὑποθηκῶν, διότι ἑ-
καστος ἐφιλοτιμιετο ἐκ παντὸς τρόπου ν' ἀποτίσῃ
τὸ ὄφλημα, ὅπως ἀπαλλάξῃ ἐκ τῶν ξένων χειρῶν
τὸ πολυτίμον ἐνέχυρον. Αὐτὸ ἀπῆτει ἡ εὐσεβεία
καὶ ἡ πρὸς τὸν θανάτου τιμὴ. Τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς
ἀρχαίας Αἰγύπτου ἐνέπνευσέ μοι τὴν ἰδέαν τοῦ
ἀνωτέρω ποιήματος.

ΠΥΡΟΜΑΝΙΑ.

Ο' ΚΑΣΣΑΒΕΚΙΑΣ.

Ι.

Καθ' ὃν αἰῶνα ὁ Σοφὸς Γάλλος ὑπεστήριζεν ἐκ
τῆς πανεπιστημιακῆς ἑδρας σπουδαίαν ἀνακάλυ-
ψιν νέου κλάδου τῆς Ιατρικῆς, τὴν Κρανιοσκο-
πίαν, συμβάν λίαν περιεργὸν διεβεβηίου προση-
κόντως τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων του.

Ἄμα τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ ῥίψαντος
τὰς χρυσοειδεῖς αὐτοῦ ἀκτίνας ἐπὶ τῶν χαμηλῶν
λοφίσκων τοῦ Σογκάουν, χωριδίου τῆς Γερμανίας,
οὗτινος αἱ ἡμίκτιστοι στέγαι τῶν οἰκιῶν ἔστιλ-
θον ὑπὸ τὸν κυκλῶν οὐρανόν, ἀσυνήθη ἐκείσε,
ἔμπροσθεν μικροτάτου οἰνοπωλείου ἀχυροσεπεύου,
ἄνθρωπος τις περίπου τριηκονταετὴς ἐκάθητο
ἐπακουμβῶν ἐπὶ σαθρᾷ τραπέζῃ, πάντη σύν-
νους, περιστρέφων τὰ βλέμματα του τῆδε κακεί-
σε, καὶ ἐνόσπε πίπτων εἰς μελαγχολίαν. Ἡ χον-
δρὴ καὶ πεπλατυσμένη εἰς τοῦ ἡτον ὑπέρυθρος,
ἐπικαλύπτουσα τὸν διεσπαρμένον μὲστακά του,
καὶ ἡ κεφαλὴ του ὀγκωδεδστάτη, ἐφόρει δὲ πῖλον
καὶ χονδρὸν ἐπανωφόριον περισφιγμένον ὑπὸ
δερματίνης ζώνης. Τὴν γαλήνην τοῦ οἰνοπωλείου

διέκοψαν δύο ἄλλοι εἰσελθόντες καὶ ἀναγγεῖλαν-
τες ὅτι πυρκαϊὰ καίνεται τὸ χωρίον. Σημειωτέον
ὅτι καὶ τὴν παρελθούσαν νύκτα δύο κατὰ συνέ-
χειαν συνέβησαν, ὥστε οἱ κάτοικοι ἦσαν ἡδὴ κε-
κοπιακότες καὶ ἡ λύπη εἰκονισμένη ἐπὶ τοῦ προ-
σώπου των. Αἱ ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων ἐ-
πισπεύσασαι ἀντλῖαι ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς διέμε-
νον εἰσέτι, ὥστε ὑπῆρχον ἀρκεταὶ ἀσφάλειαι, ἀλλ'
ἦτον ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ τίς δαίμων ἀλιτήριος
ἔθετε πῦρ συνεχῶς εἰς τὸ χωρίον! Ὁ καπνὸς
λαμβάνων νέας δυνάμεις ἐκ τῆς καύσεως ἀχύρων
καὶ οἰκιῶν ἀνέβαινε περιελισσόμενος καὶ ὡς νέ-
φος καταμέλαν ἐπεκάλυψε τὸν ὀρίζοντα τοῦ χω-
ριδίου, ἐνῷ πάντες εἰς τὸ σύνθηες σάλπισμα τῆς
πυρκαϊᾶς, ἔσπευδον, οἱ μὲν φέροντες σάκκους,
ἄλλοι δὲ διάφορα εἶδη δοχείων πλήρη ὑδάτων,
καὶ ἄλλοι σκεπάρνας καὶ πλεῖστα ἐπιδοθητικὰ
μέσα, ὅπως ἀποσβέσωσι τὸ πῦρ.

Ὁ Κασσαβέκιος (οὕτως ὠνομάζετο ὁ ῥηθεὶς ἄν-
θρωπος) ἄμα ἤκουσε τοὺς λόγους οἵτινες ἀντηλ-
λάγησαν μεταξὺ τῶν νεοελθόντων, ἡγήθη, ἔθεσε
τὸν πῖλον του καὶ δρομαίως ἔσπευσε πρὸς τὸ
μέρος εἰς ὃ ἐμάκινετο τὸ πῦρ, ἐνῷ ἰδρῶς κρύος πε-
ριεχύθη ἐπὶ τοῦ μετώπου του. Οἱ παριστάμενοι
ἐθεώρουν αὐτὸν μετὰ περιεργείας, ἀλλ' ἡγνόουν
τί συνέβαινε.

Οἱ δύο φίλοι πῶντες ἀρχετὸν οἶνον ἐφιλονείκη-
σαν ὀλίγον καὶ ἔπειτα ἐξῆλθον σπεύδοντες καὶ
οὗτοι πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρός.

Μόλις παρήλθεν ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, καὶ
σπουδαία ἐκκρηξις ἔλαβε χώραν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ἐν
ᾗ ὑπῆρχε πυρτίς· αὕτη μὴ προληφθεῖσα, ἤναψε
καὶ διέδωσε τὸ πῦρ εἰς τὰς πλησιεστέρας οἰκίας,
αἵτινες πάραυτα ἐτινάχθησαν εἰς τὸν αἶρα, συμ-
πρασύρσασαι εἰς τὰ πλήθη τῶν καπνῶν των πλεῖ-
στα ἀνθρώπινα πρόματα.

II.

Φρίκη ἀνέκφραστος κατέλαβε πάντας τοὺς
περιστοιχοῦντας τὴν πυρκαϊάν, οἵτινες ἐνόμιζον
ὅτι εὗρισκοντο ἐν τινὶ αἰθούσῃ μαγικῇ. Καὶ τῶν-
τι, αἱ κραυγαὶ τῶν παθόντων, ὁ ὄδυρος τῶν κα-
ταπιπτόντων πτωμάτων, ὁ ἐπιπνέων σφοδρὸς
βορρᾶς, τὸ λυμαινόμενον πῦρ κατὰ πολλὰς δια-
κλαδώσεις, ὁ γενικὸς διαδοθεὶς φόβος, ὁ κρότος
τῶν καταπιπτόντων λίθων καὶ τῶν καμνίζομέ-
νων οἰκιῶν, ὁμοίχζον μὲ Κόλασιν βριθουσάν δαι-
μόνων, φοβουμένων καὶ αὐτὴν τὴν κατοικίαν των.

Θρήνος, κοπετός και ὀδυρμός ἤκούοντο, και λύπη κατέλαβεν ἅπαντας τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐθεώρουν τὸ χωρίον των καταστραφέν ἐξ ὀλοκλήρου, μόνος δ' ὁ Κασσαβέκιος, καθήμενος ἐπὶ τινος σκεύους ἡμικαυῶς ἐθεώρει τὸ πῦρ, ἐγέλα, ἐχαίρετο, και συνεχῶς περιέστρεφε τοὺς ὀφθαλμούς του δείκνυν τὴν χαρὰν του . . .

Τοῦτο δὲν παρήλθεν ἀδιόρατον τὴν σπουδαίαν Γερμανικὴν ἀστυνομίαν, ἥς οἱ ὑπάλληλοι πάντες ἐκ διαλειμμάτων προσήρχοντο και παρετήρουν αὐτὸν καθήμενον ὥσει δαίμονα πρὸ τῆς Κολάσεως, ἐπιγελῶντα τὴν δυστυχίαν του, ὑπόνοια δέ τις οὐχὶ ἀδεσδαία ἐπεκράτησεν ὅτι οὗτος ἦτον ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ. Ἐν τέλει ἡ σύλληψις του ἦτον ἀποφασισμένη και τὸ ἔνταλμα ἐκδομένου.

III.

Μετὰ πολὺν ὄντα, τὸ πῦρ κατπυκνώθη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε μετὰ τινος στιγμῆς οὐδεμία γλώσσα πυρὸς ἐμαίνετο, ἀλλὰ βαρύσομοι ἀνεδίδοντο εἰς τὸν ἀέρα αἱ κατακαεῖσαι οὐσαί, συμμειγεῖσαι μετὰ τῶν συστατικῶν τῆς ἀτμοσφαίρας. Τότε ὁ Κασσαβέκιος ἠγέρθη και περιπεσὼν εἰς τὰς συνήθεις σκέψεις και βεμβασμούς, κρατῶν δὲ και τὴν ῥάβδον του διηυθύνθη πρὸς τινὰ στενωπὸν πρὸς νότον τοῦ χωριδίου, ἔνθα ἀναμφιβόλως ἦν ἡ κατοικία του.

Ἡ οἰκία του δὲν διέφερε καθόλου τὰς συνήθεις τῶν ἄλλων χωρικῶν, τὸ ἐσωτερικὸν νυμοίρει ὕλῶν ἐμπρηστικῶν και διαφόρων ὀξέων, ἅτινα ἀνεδίδον βαρυτάτην ὀσμὴν, και ἐπηρεάζον οὐκ ὀλίγον ἐπὶ τῆς υγιείας τῶν τε τέκνων του και τῆς γυναίκος του. Ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιοτάτων περιεῖχε και ὅπλα δίετομα, πλήρη, ἱκανὰ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑπερασπίζωσι τὸν κύριόν των.

Πρὸ ἡμερῶν τὸ πτωχόν του τέκνον ἐπασχεν, ὁ δὲ κρότος τῆς ἐκτραγείσης πυρίτιδος, και ἡ ἐπιβροή τῶν πέριξ ὕλῶν κατέστησαν τὴν ὄψιν του μελανωτάτην και ὑποκίτρινον. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ διήρχετο τὰς νύκτας αὐπνός καθήμενη ἐπὶ τοῦ προσκεφάλου του και ἰκετεύουσα τὴν *Πατριαν Θεοτόκον* πρὸς σωτηρίαν τοῦ παιδίου της. Ἦτον ἀληθὴς χριστιανὴ, τύπος τῆς ἀγαθότητος και τῆς συζυγικῆς λατρείας.

Μετὰ τὴν ἔλευσίν του ἡ δυστυχὴς σύζυγος ἠρώτα τὰ λαβόντα χώραν δυστυχήματα ἐκτοῦ πυρός, ἐθρύνει δὲ και κατηράτο ἐκ βάθους καρδίας τὸν αἴτιον τούτων. Νέφος φλογερὸν διήλθε διὰ

τοῦ προσώπου τοῦ συζύγου της εἴτε ἐκ μετανόιας εἴτε ἐξ ὀργῆς και μανίας.

Ἦχος τυμπάνου ἤκούετο ἀπώτερον και μετ' ὀλίγον ἡ οἰκία του περικυκλώθη ὑπ' ἀριθμοῦ τινος στρατιωτῶν οἵτινες ἐζήτουν τὴν ἀπαγωγὴν του ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡς ὑπόπτου, φέροντες και ἔνταλμα συλλήψεως ἐκδοθῆν ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Κασσαβέκιος θὰ παραδίδετο μόνος, ἂν ἡ δυστυχὴς σύζυγός του δὲν τὸν κατεκράτει, ἀθιμονούσα, θρηνούσα, και ὀλολύζουσα. Μυριάς παρίστανον αὐτῇ οἱ στρατιῶται, ὅτι ὑπόπτος μόνον ἐκηρύχθη, και ὅτι πρέπει νὰ καθησυχάσῃ τὴν ταραχὴν της· αὕτη οὐδόλως ἐπέισετο, ἐπέμενεν εἰς τὸν σκοπὸν της, ἐπέμενε διότι ἠγάπα τὸν σύζυγον της ἔστω και Σατανᾶν· ὀξύχολος γὰρ ὁ ἔρως λέγει ὁ Λουκιανὸς και διότι ἡ στοργὴ τοῦ φιλάτου της τέκνου τὴν ἀπετύφλωσεν ὁμοιάζεν ἀληθῶς τὴν Ἑκάβην, ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ὁποίας ἀσπάζετο δολίως πρὸς θυσίαν ἡ γενναῖα ψυχὴ θυγάτηρ της Πολυξένης.

Ὁ κακούργος ἦδη ὠχρία, και θέσας ἐντὸς τῆς οἰκίας τὴν σύζυγόν του και τὸ ἐποιοθῆναι τέκνον του, ἐκλείσεν ἰσχυρῶς τὴν θύραν της ἣν ἤλειψε δι' ὕλης τινος ἐμπρηστικῆς και εἴτα παρέδθη εἰς χεῖρας τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἐν ᾗ ἐδικάσθη και καταδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τὴν ἐπαύριον.

Τὰ δάκρυα ἔρρεον σωρηδὸν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς συζύγου του, πνιγόμενα ἐνίοτε ὑπὸ λυγμῶν, και περιέβρεχον τὸ θανατιοῦν τέκνον της. Μετὰ μικρὰν ἀποχώρησιν τοῦ Κασσαβέκια ἐκ τοῦ οἴκου ἡσθάνθησαν βρεῖαν ὀσμὴν και κρότους ὀπλων. Ἐστράφησαν, και τῇ ἀληθείᾳ, εἶδον τὴν οἰκίαν περικυκλωθεῖσαν ὑπὸ φλογῶν, και τὰ ἐντὸς αὐτῆς ὅπλα κροτοῦντα, συνεκαίοντο δὲ φρικτῶς τὸ τε τέκνον και ἡ σύζυγός του. Ῥίγος διήλθεν διὰ τοῦ σώματος πάντων τῶν στρατιωτῶν, ἐνῶ μεδίαιμα σατανικὸν καθ' ὅλην τὴν ὥραν τῆς νέας πυρκαϊᾶς ἐβασίλευεν ἐπὶ τῶν χειλέων του. Ὁ δυστυχὴς ἦτον ἤδη παρὰ ῥῶν μετὰ τὸ τελευταῖον του κακούργημα, ἐνῶ ἡ ἀθλία σύζυγός του δι' ἐσχάτην φορὰν περιέσφιγγε τὰ φίλτατά της ἐν ταῖς ἀγκάλας και κατεπνίγετο ὑπὸ τῶν καπνῶν και τῶν ὕλῶν.

IV.

Νῦν βαθεῖα ἐπεκράτει, ἐντὸς δὲ ὑπογείου φυλακῆς παχυτάτων τειχῶν ὁ δυστυχὴς Κασσαβέ-

καις ἐκέθητο μόνος, σύντροφον ἔχων τὸ σκότος καὶ τὸ σύνθηες μειδίαμα τοῦ ἐπὶ τῶν χειρῶν του ἐκρέματο σφαῖρα σιδηρᾶ.

Ἀμυδρὸν φῶς διεχύθη ἐντὸς τῆς εἰρκτῆς, καὶ Ἀβδᾶς τις κρατῶν τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, προσήλθεν αὐτῷ καὶ ἀναγνώσας εὐχὴν τινα, τὸν ἡρώτα ἐπανειλημμένως καὶ τὸν παρηγόρει, ἀναμιμνήσκων αὐτῷ συνεχῶς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐὰν ἐδείκνυεν ἀληθῶς μετάνοιαν, καὶ ἐὰν προσέπιπτεν εἰς τὸ ἔλεος τῆς θρησκείας.

Δάκρυα ἀλλεπάλληλα ἔβρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐνῷ μετ' ὀλίγον πεισθεὶς ἐκ τῆς τεχνικῆς τοῦ ἱερέως συμβουλῆς ἤρξατο ὡς ἑξῆς. «Δυστυχὴς ἐγώ! Ἰποφέρω νηπιόθεν, ἐγὼ εἰμαι ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν τῶν πυρκαϊῶν, ἐγὼ δι' αὐτῆς ταύτης τῆς χειρὸς, τὴν ὁποίαν ἤδη ἐπιβαρύνει σφαῖρα σιδηρᾶ, ἔθεσα ἀπειράκις πῦρ, οὐχὶ μόνον εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα γωρία καὶ πόλεις τῆς Γερμανίας· πᾶσχω ἢ μᾶλλον εὐχαριστοῦμαι νὰ πράττω τοιαῦτα. Ἐὰν ἡ θεὸς ἐκδίκησις ἐπισπέυση, εἰμαι ἑτοιμος, διότι ἡ ἐκδίκησις εἶναι ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Πάτερ ἡμαρτον, ἐγὼ ἔθεσα πῦρ εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἔκκυσα αὐτὸν μετὰ τῆς ἐναρέτου συζύγου μου, καὶ τοῦ τέκνου μου! ὦ! ἤμην τότε παράφρων! — Φρίκη διεχύθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ σεβασμίου ἱερέως, ὅστις τὸν ἡρώτα ἐπανειλημμένως, ἂν ἐγκαρδίως μετμελήθη δὲ τὰ κακουργήματά του. — Εἰμαι πλέον καλὰ, βλέπω τοὺς δαίμονας σύροντας τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν αἰώνιον Κόλασιν. Ἢ θρησκεία! πόσον τέρπονται οἱ καταφεύγοντες πρὸς Σε, ἐν καιρῷ κινδύνου! ὦ θρησκεία! τὴν ὁποίαν τριάκοντα ἔτη ἐλησμόνησα, γενοῦ παρήγορος! » Ἀμφότεροι ἐκκλιον βαθέως, μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἱερεὺς, κοινωνήσας αὐτὸν, ἐξῆλθε συμβουλευσὼν τὸν καρτερικὸν θάνατον! Οὗτος ὁμως ἐγέλα ὡς συνήθως.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ δυστυχὴς Κασσαβέκιος εὗρεθῃ κρεμάμενος ὑπὸ κλοιοῦ ἐπὶ τινος δένδρου, ἡ δὲ κεφαλὴ του κοπεῖσα ἐστάλη εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐνῷ τὸ σῶμα του ἐτάφη ἐντὸς ἀγνώστου μέρους. Οἱ ἱατροὶ σχίσαντες διὰ πρίονος τὴν κεφαλὴν εὗρον ὅλως διάφορον τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς κεφαλῆς. Ὁ Δυστυχὴς ἔπασχε Πυρομανίαν!

Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσι δύο ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς, ἐπιτηρούμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ κεφαλαὶ δὲ τούτων θὰ κοσμῶσιν ἄλλα ἔσως μουσεῖα μετὰ τὸν θάνατόν των! Παρατηρήθη ὅτι ὁπισθεν τοῦ ἰνίου των ὑπάρχει ἐξόγκωσίς τις ἀσυνήθης.

Ι. Γ. ΧΡΗΣΤΟΒΕΡΓΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Γνωμικὰ καὶ ἀξιώματα τῶν Δρυϊδῶν.

Παρατιθέμεθα τὰ γνωμικὰ καὶ ἀξιώματα τῶν Δρυϊδῶν, ὅποια περιῆλθον μέχρις ἡμῶν· πρέπει ὁμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι μόνον ἡ παράδοσις τὰ διετήρησε, διότι οὐδέποτε ἔγραφον αὐτά· εἶναι ὁμως πιθανὸν νὰ συνετέθησαν ἀπὸ ἄλλους λαβόντας ὁμως ὑπ' ὅψιν τὰ τῶν Δρυϊδῶν ἔθιμα.

1. Εἰς τὰ δάση εἰσάγεται τις ὑπὸ τῶν ἱερέων.
2. Ὁ ἱερεὺς ἱξὸς κόπτεται διὰ χροῦ τοῦ δρεπάνου καὶ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ τὴν ἔκτιν, εἰ δυνατόν, ἡμέραν τοῦ ἔτους.
3. Πᾶν ὅτι γεννᾶται κατὰγεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
4. Δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύηται τις τὰ μυστήρια τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν γραφὴν, ἀλλ' εἰς τὴν μνήμην.
5. Πρέπει νὰ φροντίζῃ τις πολὺ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παίδων.
6. Οἱ ἀπειθεῖς πρέπει νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν θυσιῶν.
7. Αἱ ψυχαὶ εἶναι ἀθάνατοι.
8. Αἱ ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σώματος μεταβαίνουν εἰς σώματα ἄλλων.
9. Ὁ κόσμος ἐὰν ἀπολεσθῇ, θὰ ἀπολεσθῇ διὰ τοῦ πυρὸς ἢ τοῦ ὕδατος.
10. Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ θυσιασθῇ ἄνθρωπος! Τὸ δὲ μέλλον προλέγεται ἢ ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ σώματός του, ἢ ἐκ τῆς ἑξῆς τοῦ αἵματός του ἢ ἀπλῶς ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ.
11. Οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου ἢ θύονται ἐπὶ τῶν βωμῶν, ἢ ἐγκλειόμενοι ἐντὸς λυγίνου καλάμου καίονται ζῶντες πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν.
12. Τὸ ἐμπόριον μετὰ τῶν ξένων ἀπαγορεύεται.
13. Ὁ τελευταῖος φθάσας εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τιμωρεῖται μὲ θάνατον.
14. Τὰ παιδιὰ ἀνατρέφονται μέχρι τῆς ἡλικίας δεκατεσσάρων ἐτῶν μακρὰν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς των.
15. Τὸ ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ δανεισθὲν ἀργύριον ἀποδίδεται τοῖς δανεισταῖς εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.
16. Ὑπάρχει ἄλλος κόσμος ἐκτὸς τούτου.
17. Οἱ φίλοι οἵτινες ἐκουσίως φονεύονται διὰ νὰ συντροφεύσωσι τοὺς τεθνεώτας φίλους των, θέλουσι ζῆσι μετ' αὐτῶν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.
18. Πᾶσαι αἱ ἐπιστολαί, αἵτινες δίδονται εἰς τὸν τεθνεῶτα ἢ ῥίπτονται εἰς τὴν πυρὰν θέλουσιν ἀποδοθῇ πιστῶς εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.